

Khi c ng s n chi m mi n B c Vi t Nam năm 1954, hàng tri u ng i đã lũ l t di c vào Nam. Tôi đã t n tai nghe nhi u câu chuy n v s đau kh t t cùng c a h . Nh ng cũng nh nhi u ng i mi n Nam lúc y, tôi đã không tin vào nh ng câu chuy n đó. C v sau này, tôi cũng đã không tin v nh ng câu chuy n đ c k trong tác ph m Qu n Đ o Ng c Tù (The Gulag Archipelago) c a văn hào Solzhenitsyn. Tôi không tin vì cho r ng đó là nh ng lu n đ i u tuyên truy n ch ng C ng. Nh ng vào năm 1979, tôi đã cho xu t b n cu n sách Vi t Nam Ng c Tù c a chính tôi. Li u nh ng ng i đã t ng n m tr i nh ng kinh hoàng đ i ch đ c ng s n có bao gi th thuy t ph c nh ng ng i không có cái kinh nghi m này?

K t năm 1945, năm tôi ra đ i t i huy n Cái V n thu c t nh Vĩnh Long, m t t nh l cách Sài Gòn 160 km v h ng Nam, cho đ n khi ngày tôi r i Vi t Nam vào tháng 5/1978, tôi ch a t ng m t ngày vui h ng hoà bình. Căn nhà gia đình tôi đã b đ t 3 l n trong cu c kháng chi n ch ng Pháp. Trong su t cu c đ i niên thi u, tôi đã ph i theo cha m di t n t làng này sang làng khác đ tránh tên bay đ n l c. Cũng gi ng nh nh ng ng i Vi t Nam yêu n c khác, cha m tôi cũng tham gia kháng chi n ch ng Pháp. Khi tôi l n lên, tôi l i t n m t ch ng ki n các nông dân đã b các quan ch c đ a ph ng c a chính quy n Sài Gòn áp b c ra sao, và h đã ph i ch u nh ng cu c oanh t c tàn kh c c a quân Pháp nh th nào. Tôi đã h c trong l ch s s chi n đ u kiên c ng c a dân t c ch ng l i ách đô h ngàn năm c a gi c Tàu r i đ n các cu c kháng chi n gian kh ch ng ách th ng tr trăm năm c a gi c Tây. V i hành trang đó, tôi và các b n đ ng l a đã l n lên cũng v i n i căm thù s can thi p c a ngo i bang.

Khi các sinh viên Sài Gòn b u tôi vào ch c Phó Ch t ch H i Liên hi p Sinh viên Sài Gòn vào năm 1969 và 1970, tôi đã tham gia vào các ho t đ ng đòi hoà bình khác nhau, đã lãnh đ o sinh viên bi u tình ch ng ch đ Thi u và s dích líu c a ng i M . Tôi đã n hành nguy t san T Quy t, và đã làm m t cu c du hành đ n California đ thuy t trình v các ho t đ ng ph n chi n Đ i h c Berkeley và Stanford vào tháng 1/1971. Vì các ho t đ ng đó, tôi đã b b t và t ng giam nhi u l n đ i ch đ Thi u.

Vào th i đ i m y, tôi tin r ng tôi đang thi hành s m nh hoà bình và đ c l p cho đ t n c tôi. Tôi cũng tin t ng vào đ c ng c a MTDTGPMN, m t t ch c đang lãnh đ o cu c kháng chi n cách m ng i mi n Nam Vi t Nam. Tôi căm ghét các nhà lãnh đ o Sài Gòn, các ng i nh Trung t ng Nguy n Văn Thi u, Thi u t ng Nguy n Cao K , Trung t ng Đ ng Văn Quang, nh ng c u chi n binh trong quân đ i vi n chinh Pháp. Đó là nh ng ng i đ c Pháp tuy n m vào năm 1940 đ giúp chúng tiêu di t các ph n t kháng chi n Vi t Nam. Theo th i gian, h đã v n lên thành nh ng nhà lãnh đ o, nh ng s lãnh đ o c a h không thu đ c lòng dân. Và chính vì không có đ c ng h c a ng i dân, nên h ph i đ a vào các th l c n c ngoài.

Thư n thi c cho Vi t Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To i

Thứ Bảy, 29 Tháng 8 Năm 2009 21:50

V i t cách m t lãnh t sinh viên, tôi cho r ng tôi ph i hoàn thành khát v ng c a ng i dân Vi t Nam v dân ch , t do và hoà bình.

M t cách ngâ th , tôi nghĩ r ng ch đ Hà N i ít nh t cũng là ng i Vi t Nam, trong khi ng i M ch là nh ng k xâm l c gi ng nh ng i Pháp tr c đó. Nh nhi u ng i trong phong trào đ i l p t i mi n Nam lúc y, tôi tin r ng dù sao các đ ng bào c ng s n mi n B c cũng s đ có s t ng nh ng và đ nói chuy n h n là ng i M . H n th n a, tôi l i th y choáng ng p tr c các thành tích hy sinh và t n tâm c a các lãnh t c ng s n. Ch ng h n, Tôn Đ c Th ng, Phó Ch t ch B c Vi t, đã b nh t đ n 17 năm trong nhà tù c a Pháp. Tôi cũng b h p h n tr c b n đ c ng chính tr đ c MTDTGPMN áp đ ng, bao g m chính sách hoà gi i dân t c, không h có s tr thù, và chính sách ngo i giao phi liên k t. Cu i cùng, tôi đã ch u nh h ng c a các phong trào ti n b kh p th gi i và các nhà đ i trí th c ph ng Tây lúc y. Tôi đã có c m t ng r ng các lãnh đ o phong trào ph n chi n M cu i th p niên 60 đ u 70 đã chia s cùng ni m tin v i tôi.

Ni m tin y càng đ c c ng c h n sau khi Hi p đ nh Paris ký k t vào năm 1973 và s s p đ c a Đ nh Vi t Nam C ng hòa năm sau đó. Khi cu c gi i phóng đã hoàn t t, tôi chính là ng i đã khuyên b o b n bè và thân nhân không nên di t n. “T i sao các ng i l i b đi?” tôi h i, “T i sao các ng i l i s c ng s n?” Tôi ch p nhân m t vi n c nh khó khăn trong th i gian tái thi t quê h ng nên đã quy t đ nh l i và ti p t c làm vi c v i t cách m t qu n tr viên m t chi nhánh c a Ngân hàng Sài Gòn, n i tôi đã làm vi c h n 4 năm, và là n i tôi vi t các báo cáo m t v tình hình kinh t Nam Vi t Nam cho MTDTGPMN (Sau khi t t nghi p đ i h c, tôi đã không b chính quy n Vi t Nam C ng hòa đ ng viên vì là con m t trong gia đình. Tôi cũng không gia nh p Vi t C ng vì MTDTGPMN nghĩ r ng tôi s ph c v t t h n trong vai trò báo cáo tài chính t ngân hàng).

Sau khi Sài Gòn th t th đ c nhi u ngày, MTDTGPMN thành l p chính quy n Cách m ng Lâm th i, m i tôi gia nh p m t u ban tài chính, m t nhóm bao g m các trí th c có nhi m v c v n cho chính quy n v các v n đ kinh t . Tôi hăng hái tham gia, ch p nh n m c c t gi m l ng đ n 90%. Nhi m v đ u tiên c a tôi là giúp th o ra m t k ho ch nh m t ch thu t t c các tài s n t nhân i mi n Nam Vi t Nam. Tôi c m th y s c, và đ ngh ch nên thi hành đ i u đó v i tài s n nh ng ng i t ng c ng tác v i chính quy n cũ và v i nh ng ng i đã làm giàu nh chi n tranh, và s phân ph i l i theo m t cách th c nào đó cho các ng i nghèo và n n nhân chi n tranh không phân bi t thu c phe nào. Đ ngh c a tôi b bác b , dĩ nhiên..

Tôi đã quá ngâ th khi nghĩ r ng các quan ch c đ a ph ng đã sai l m, r ng h đã hi u l m ý đ nh t t c a các lãnh đ o đ ng c ng s n. Tôi đã tranh đ u v i h nhi u l n, vì hoàn toàn đ t

Thư nặc cho Việt Nam

Tác Giả: Đoàn Văn Tô

Thứ Bảy, 29 Tháng 8 Năm 2009 21:50

---

niềm tin vào các tuyên bố của Hà Nội trước đây rằng “tình hình Việt Nam rất đàng hoàng và rất khác với tình hình miền Bắc Việt Nam”. Chỉ vài tháng trước khi Sài Gòn thất thủ, Lê Duẩn, Tổng Bí thư Đảng Cộng sản, đã tuyên bố “miền Nam có chính sách riêng của nó”. Sau cùng, tôi không tuân theo lệnh sắp đặt các cuộc tịch thu tài sản từ họ, mà tôi kiên quyết chống lại đang diễn ra xúc tợn. Tôi kiên quyết và vô ý không hề đáp ứng nguyện vọng của người dân Nam Việt Nam, và nó đi ngược với lòng tôi. Tôi quyệt định từ chối. Nhưng không ai được phép từ chối trong chế độ cộng sản.

Một người bất tuân lệnh sẽ không được người cộng sản tha thứ. Khi tôi đưa đơn từ chối, người lãnh đạo ủy ban tài chính đã cảnh cáo rằng hành động của tôi “sẽ bị xem là sự tuyên truyền nhằm kích động quần chúng, và rằng chúng ta không bao giờ cho phép đi vào đó xảy ra”. Ngày sau đó, trong khi tôi đang tham dự một buổi hòa nhạc tại Nhà Hát Lớn (trước đây là trường Quốc hội Việt Nam Cộng hòa, nơi mà tôi đã lãnh đạo các sinh viên chiếm giữ nhiều lần trước đây dưới chế độ Thiệu), tôi bị bắt. Không có sự truy tố cũng như không có lý do nào được đưa ra. Sau khi Sài Gòn thất thủ, rất nhiều nhà trí thức tiến bộ cũng như nhiều nhà lãnh đạo các phong trào phản chiến trước đây đưa tin rằng chính quyền mới sẽ đem lợi dân chúng và từ bỏ thay cho sự thống trị của người bang. Họ tin rằng chính quyền mới sẽ đeo đuổi các quyền lợi tốt nhất cho nhân dân. Sự gì đúng lợi hại của chính họ về chính sách hòa giải dân tộc, không có sự trù thủ. Phải sách như họ hứa hẹn, nhà cầm quyền cộng sản đã bắt giam hàng trăm ngàn người không chỉ những người đã cộng tác với chế độ Thiệu mà cả những người khác, bao gồm các vị lãnh đạo tôn giáo và các cựu thành viên MTDTGPMN.

Việt Nam ngày nay trở thành một quốc gia không có luật pháp nào khác hơn là sự đi vào hành động đoán của những kẻ đang nắm quyền lực. Không hề có cái gì là dân quyền. Bất cứ ai cũng đều có thể bắt bớ mà không cần truy tố cũng như không cần xét xử. Và khi đã ở trong tù, các tù nhân đều được giáo dục rằng chính các thái độ, hành vi và sự “cởi trói” là yếu tố chính để xét xem liệu họ có thể được thả từ do hay không- không cần biết họ đã phạm tội gì. Vì vậy, các tù nhân thông minh là phải tuân lệnh tuy bất cứ các quyền giáo dục và nguyện vọng được thả sớm. Trong thực tế, họ không bao giờ biết được khi nào họ sẽ được thả – hay có thể bị án của họ sẽ được kéo dài thêm. Một tù nhân Việt Nam ngày nay có bao nhiêu tù chính trị? Không ai có thể biết được con số chính xác. Bộ Ngoại giao Mỹ cho rằng có khoảng từ 150.000 đến 200.000 chính trị phạm, người Việt thì thì đoán con số đó là 1 triệu.

Hoàng Hữu Quýnh, một trí thức tốt nghiệp Đại học Mỹ tại Khoa, hiện trú ngụ một trường kỹ thuật tại Tp. HCM (trước đây là Sài Gòn), vừa mới bắt đầu trong một chuyến đi tham quan các nước Châu Âu do nhà nước bảo trợ. Ông đã nói với báo chí Pháp, “Hiện nay Việt Nam có ít nhất 700.000 tù nhân”. Một nhân chứng khác, Nguyễn Công Hoan, một cựu thành viên trong Quốc hội thống nhất được bầu vào năm 1976, đã vượt biên thành công vào năm 1978, đã tuyên bố chính bản thân ông được biết về “300 triệu người hấp hối” chỉ nằm trong tỉnh Phú Yên của ông.

Thư n thi c cho Vi t Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To i

Thứ Bảy, 29 Tháng 8 Năm 2009 21:50

Vào năm 1977, các quan ch c Hà N i khăng khăng r ng ch c có 50.000 ng i b b t gi vì có nh ng hành vi gây nguy h i cho an ninh qu c gia. Nh ng trong khi đó, Th t ng Ph m Văn Đ ng đã tuyên b trên t Paris Match s ra ngày 22/9/1978, “Trong vòng 3 năm qua, tôi đã tr t do cho h n 1 tri u tù nhân t các tr i c i t o.” Ng i ta có th t h i làm th nào có th th 1 tri u tù nhân trong khi ch b t gi có 50.000!

Tôi b t ng vào m t xà lim 1m x 2m, tay trái b xi ng vào chân ph i và tay ph i xi ng vào chân trái. Th c ăn c a tôi là c m tr n v i cát. Khi tôi khi u n i v cát trong c m, các qu n giáo đã gi i thích r ng cát đ c cho vào c m đ nh c nh các tù nhân v các t i ác mà h đã ph m. Tôi đã khám phá ra khi đ n c vào tô c m có th tách cát ra kh i c m và l ng nó xu ng đáy. Nh ng ph n n c ch c có 1lít cho m t ngày dùng cho u ng và t m r a, do v y tôi ph i dùng nó h t s c t i t ki m.

Sau 2 tháng bi t giam, tôi đ c chuy n ra phòng giam l n, m t phòng giam 5m x 9m, tu theo th i đ i m đ c nh i nhét t 40 đ n 100 tù nhân. N i đây chúng tôi ph i thay phiên đ đ c n m xu ng ng , và ph n l n các tù nhân tr và còn m nh kho ph i ch u ng ng i. Trong cái nóng h m h p, chúng tôi cũng ph i thay phiên đ đ c h ng vài c n gió mát c a khí tr i t m t l thông gió chút xíu và cũng là c a s duy nh t c a phòng giam. M i ngày tôi đ u ch ng ki n các b n tù ch t đ i chân tôi.

Vào tháng 3, 1976, khi m t nhóm phóng viên ph ng Tây đ n vi ng thăm nhà tù c a tôi, các qu n giáo đã lừa các tù nhân đi và thay vào đó là các b đ i mi n B c. Tr c c a nhà tù, không còn th y các hàng rào k m gai, không có tháp canh, ch c có vài công an và m t t m b ng l n ch ng ngang c a chính đ câu kh u hi u n i ti ng c a H Chí Minh, “Không có gì quý h n đ c l p t do”. Ch c có nh ng ng i đang b giam và các qu n giáo là bi t cái gì th c s n gi u đ ng sau nh ng đ u hi u đó. Và m i tù nhân đ u bi t r ng n u h b tình nghi đào thoát thì ng i b n đ ng tù và ng i thân c a h t i nhà s b tr ng ph t thay vì chính h .

Chúng ta s không bao gi bi t đ c con s th c s c a nh ng tù nhân b m ng, nh ng chúng ta đã bi t cái ch t c a nhi u tù nhân n i ti ng, nh ng ng i trong quá kh ch a bao gi c ng tác v i Chính quy n Thi u hay v i ng i M : ch ng h n, Thích Thi n Minh, nhà chi n l c cho các phong trào tranh đ u hoà bình c a Ph t t t i Sài Gòn, m t nhà đ u tranh ph n chi n đã t ng b k t án 10 năm đ i ch đ Thi u, sau cùng b bu c ph i th ông vì s ph n đ i m nh m c a nhân dân Vi t Nam và các nhà ho t đ ng ph n chi n kh p th gi i. Đ i Đ c Thi n Minh đã ch t trong tù 6 tháng sau khi ông b b t vào năm 1979. M t cái ch t âm th m khác là c a Lu t s Tr n Văn Tuyên, m t lãnh t kh i đ i l p t i Qu c h i đ i th i T ng th ng Thi u. Nhà ho t đ ng n i ti ng này đã ch t đ i bàn tay c ng s n vào năm 1976, m c dù vào cu i tháng 4/1977, Th t ng Ph m Văn Đ ng đã tuyên b v i các phóng viên Pháp r ng ông v n còn s ng m nh kho trong tr i c i t o. M t trong nh ng t n th t to l n nh t là cái ch t c a tri t gia n i ti ng Vi t Nam H H u T ng. T ng, b n đ ng môn v i Jean Paul Sartre th p niên 30 t i

Thư n thi c cho Vi t Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To i

Thứ Bảy, 29 Tháng 8 Năm 2009 21:50

Paris, có là nhà trí thi c hàng đ u t i Nam Vi t Nam. Ông ch t t i nhà tù Hàm Tân vào ngày 26/06/1980. Đây là nh ng ng i b b t, cùng v i r t nhi u nh ng ng i khác trong nhóm nh ng ng i Nam Vi t Nam u tú và đ c tr ng n nh t, v i m c đích ngăn ng a b t c m t s ch ng đ i nào v i ch đ c ng s n.

M t s ng i M ng h Hà N i đã làm i ho c bi n minh cho nh ng cái ch t này, nh h đã t ng làm v i vô s các th m k ch đã x y ra t khi Vi t Nam C ng hòa s p đ năm 1975. R t có th h s v n t i p t c gi im l ng nh m l ăng tránh m t s th t v Vi t Nam n u t i t i s mang i m t n i v m ng sâu xa đ i v i h . Cay đ ng thay n u t do và dân ch v n là m c tiêu x ng đáng đ chi n đ u t i Philippines, t i Chile, t i Nam Hàn hay t i Nam Phi, thì nó i không x ng đ b o v t i các n c c ng s n nh Vi t Nam.

M i ng i đ u nh đ n vô s các cu c bi u tình ch ng đ i M can thi p vào Vi t Nam và ch ng i các t i ác chi n tranh c a ch đ Thi u. Nh ng m t s trong các ng i đã t ng m t th i nhi t thành v i các nguyên t c dân ch và nhân quy n thì nay i t ra h t s c l ăng đ m khi cũng chính các nguyên t c y đ ăng b chà đ p t i n c Vi t Nam c ng s n. Ch ng h n, m t nhà ho t đ ng ph n chi n, William Kunstler, vào tháng 5, 1979 đã t ch i ký vào m t b c th ng g i nhà n c C ng Hoà Xã H i Ch Nghĩa Vi t Nam, trong đó có ch ký c a nhi u nhà ho t đ ng ph n chi n khác, k c Joan Baez, ph n đ i s vi ph m nhân quy n c a ch đ Hà N i. Kunstler nói “Tôi không tin vào s ch trích công khai m t chính quy n xã h i ch nghĩa, dù đó là s vi ph m nhân quy n”, và “toàn b chi n đ ch này c a Baez có th là m t âm m u c a CIA”. Câu nói này đã làm tôi nh i i l p lu n mà ch đ Thi u th ng đ a ra làm lý do đ áp các ng i đ i l p, “T t c các ho t đ ng ph n chi n và đ i l p đ u do c ng s n gi t đây”.

Còn có r t nhi u nh ng huy n tho i v ch đ hi n hành t i Vi t Nam mà ng i dân r t nên đ c soi sáng. Nhi u ng i cho r ng H Chí Minh đ u tiên là m t ng i qu c gia và r ng đ ng c ng s n Vi t Nam tr c đây cũng nh hi n nay đ u đ c l p v i Liên Xô. Tôi cũng là ng i tin nh v y tr c khi c ng s n chi m mi n Nam. Nh ng r i chân dung các nhà l ăng đ o Soviet nay đ c treo đ y các chung c , tr ng h c và các công s trên kh p n c “Vi t Nam đ c l p”. Ng c i, ng i ta ch a t ng th y chân dung b t c m t nhà l ăng đ o M nào đ c treo ngay c trong ch đ đ c g i là bù nhìn c a T ng th ng Thi u. M c đ l thu c c a chính quy n hi n hành vào các ông ch Soviet đ c th hi n rõ ràng nh t do thi sĩ n i t ng c a c ng s n Vi t Nam, T H u, thành viên B Chính Tr và là Tr ng Ban Văn hoá Đ ng C ng s n Vi t Nam. Chúng ta có c h i đ c nghe ng i thi sĩ cao c p này than khóc nhân cái ch t c a Stalin:

‘Xít-ta-lin! Xít-ta-lin,

Yêu b i t m y, nghe con t p nói

Ti ng đ u lòng, con g i Xít-ta-lin
Ông Xít-ta-lin ôi. Ông Xít-ta-lin ôi,
H i ôi ông m t, đ t tr i có không?
Th ng cha, th ng m , th ng ch ng
Th ng mình th ng m t, th ng ông th ng m i.
(Đ i đ i nh ông - T H u).

Th t là khó mà t ng t ng nh ng v n th nh v y l i đ c vi t t i Vi t Nam, m t đ t n c mang n ng truy n th ng gia đình và b n ph n v i con cái. Và bài th y v n đang chi m m t v trí trang tr ng trong n b n v th ca Vi t Nam hi n đ i đ c xu t b n t i Hà N i.

H n th n a, Lê Du n , T ng Bí th đ ng c ng s n Vi t Nam, trong m t bài di n văn chính tr đ c tr c H i ngh khoáng đ i c a Qu c h i th ng nh t năm 1976, “Cu c cách m ng Vi t Nam là đ th c thi b n ph n và các cam k t qu c t ”, và vì v y, trong l i l c a b n lu n c ng c a đ ng năm 1971 đã vi t, “đ i s lãnh đ o c a Liên bang Soviet”. S vinh quang c a m t xã h i Soviet là m c tiêu chính y u trong sách l c c a đ ng c ng s n Vi t Nam.

Sau khi Sài Gòn th t th , nhà n c đã ngay t c kh c đóng c a toàn b các nhà sách và r p hát. T t c các sách v đ c xu t b n trong ch đ cũ đ u b t ch thu hay đ t b . Các tác ph m văn hoá thu n tuy cũng không ngo i l , k c các b n đ ch tác ph m c a Jean Paul Sartre, Albert Camus và Dale Carnegie. Ngay c tác ph m Cu n Theo Chi u Gió c a Margaret Mitchell cũng n m trong danh sách văn ch ng đ i tru . Nhà n c thay th nh ng tác ph m y b ng nh ng tác ph m văn ch ng nh m nh i s tr em và ng i l n v i ý t ng ch đ o, “Liên bang Soviet là thiên đ ng c a xã h i ch nghĩa”.

M t l p lu n khác c a các nhà bi n lu n ph ng Tây có liên quan đ n v n đ t do tôn giáo t i Vi t Nam. M t đ i u kho n c a b n hi n pháp m i, đ c đ a ra vào năm nay, có nêu r ng “nhà n c tôn tr ng quy n t do tín ng ng và quy n t do không tín ng ng”. V đ i u kho n này, Lê Du n đã nhi u l n tuyên b , “Ch đ c a chúng ta tri u l n dân ch h n b t c ch đ nào trên th gi i”.

Ng c i, trên th c t , đã trình bày rõ s th t qua m t s ki n mang tính bán b m t ngôi chùa Ph t giáo, trong v đó m t ng i đàn bà kho thân theo l nh nhà n c đã ti n vào ngôi chùa trong gi hành l . Khi Hoà th ng Thích M n Giác, m t nhà lãnh đ o Ph t giáo n i ti ng, lên ti ng ph n đ i, nhà n c đã nh n v này lên án Ph t giáo là k thù c a dân ch , chính xác là vi ph m quy n t do không tín ng ng. Hoà Th ng Thích M n Giác, ng i đóng vai trò là

Thư nhân chứng cho Việt Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To&#i

Thứ Bảy, 29 Tháng 8 Năm 2009 21:50

Cố u n&#i gi&#a Ph&#t giáo và nhà n&# c c&#ng s&#n, đã ph&#i v&#t thoát Việt Nam bằng thuyền vào năm 1977 và nay đang định cư tại Los Angeles. Tôi cũng như ng&# ai t&#ng &#ng h&# MTTGPMN trong cuộc chiến đấu chống chế độ Sài Gòn đều có thể cảm nhận nỗi bất hạnh và nỗi tuyệt vọng của họ. Khi Harrison Salisbury của tờ New York Times vi&#ng thăm Hà Nội vào tháng 12, 1966, các nhà lãnh đạo Hà Nội đã nói với ông, “Sách lược tranh đấu của miền Nam được chế độ miền Bắc không phải là mưu đồ của miền Bắc”. Thủ tướng Phạm Văn Đồng đã nói với Salisbury, “Không có ai ở miền Bắc có ý tưởng ngu ngốc, tội ác” rằng miền Bắc muốn thôn tính miền Nam.

Vậy mà trong di&#n văn được nhân l&#m&#ng chiến tranh vào ngày 19/05/1975, Lê Du&#n đã nói, “Đồng chí của chúng ta là m&#t và là ng&#&#i lãnh đạo duy nhất đã tổ chức, kiểm soát và điều hành toàn bộ cuộc chiến đấu của nhân dân Việt Nam ngay từ ngày đầu của cuộc cách mạng”.

Trong bản báo cáo chính trị được trình bày trước Quốc hội họp nhất tại Hà Nội vào ngày 26/05/1976, Lê Du&#n nói, “Nhiệm vụ cách mạng chiến lược của đất nước ta trong thời kỳ mới là thực hiện tốt quốc và đoàn kết toàn bộ đất nước tiến nhanh, tiến mạnh và tiến vững chắc lên chủ nghĩa xã hội, lên chủ nghĩa cộng sản”.

Vào năm 1976, Chính phủ Cách mạng Lâm thời do MTTGPMN thành lập đã bãi bỏ xóa sổ, và toàn thể 2 miền Nam Bắc Việt Nam đều nằm dưới sự cai trị của những ng&#&#i cộng sản. Ngày nay, trong số 17 thành viên Bộ Chính trị và 134 Ủy viên Trung ương thuộc Đảng Cộng sản Việt Nam, không hề có ng&#&#i nào thuộc MTTGPMN trước kia. Ngay cả Nguyễn Hữu Thọ, cố ủy viên Trung ương MT, chủ nhiệm chức vụ Chủ tịch nhà nước, một chức vụ mang tính nghi lễ với nhiệm vụ đón tiếp khách nước ngoài và tham dự các buổi lễ lớn. Nhưng ngay cả vị trí đó rồi sẽ bị xóa bỏ khi bàn tay pháp luật ra đời.

Hãy nghe lời của ông Trần Công Nh&# Thọ, một nhà ng&#&#i sáng lập MT, cố ủy viên Trung ương Trung ương pháp của Chính phủ Cách mạng Lâm thời, và a m&#i đây cũng là một thuyền nhân vượt biển. Ông Thọ rời bỏ Việt Nam vào tháng 12, 1979 và hiện nay sống tại Paris. Ông đã nói với các phóng viên về kinh nghiệm của ông trong cuộc họp báo gần đây vào tháng 5, 1980. 12 năm trước, ông nói, khi ông bị bắt từ dưới chế độ Thi&#u vì các hoạt động thân cộng của mình, cha của ông đã đến thăm ông. Ông cũng đã hỏi ông, “Tại sao con lại đi t&#t - một công việc t&#t, một gia đình sung túc - để gia nhập cộng sản? Con không biết rằng cộng sản rồi sẽ phải bị con và số thế tiêu con, và khi con thất bại thì đã quá muộn?” Thọ, một nhà trí thức, đã trả lời cha “Tôi tin là cha nên im lặng và chấp nhận sự hy sinh một trong các đứa con của cha cho nhân dân chế độ đất nước đất nước”.

Thư nhân chứng cho Việt Nam

Tác Giả: Đoàn Văn Tô

Thứ Bảy, 29 Tháng 8 Năm 2009 21:50

Sau cuộc Tội ác Công kích Tội ác Mậu Thân 1968, Tội ác đäc trao đäi với 3 Đäi tá tù binh chiän tranh Mä, và sau đó ông bịän mät vào räng với MT. Ông đã viäng thăm nhiäu näc cäng sän và các näc thä giäi thä 3 đä kêu gäi säng hä dành cho MT trong cuộc chiän tranh Việt Nam. Ông đã nói trong cuộc häp báo. “Tôi đã bịät MT là mät tächäc do cäng sän chiäphäi và tôi đã quá ngäy thä khi cho räng Hä Chí Minh và Đäng cäa ông ta sä đät quyän läi quäc gia lên trên ý thäc hä và đät quyän läi nhân dân Việt Nam lên trên quyän läi cäa đäng. Nhäng nhân dân Việt Nam và tôi đã sai läm”.

Träng Nhä Tô đã kä vä kinh nghiäm cäa ông vä phäng sách các täng läp lãnh đäo cäng sän cai trị, “Ngäi cäng sän là chuyên gia vä nghä thuät chiêu đä và có thä làm bät cä cách nào đä đä bän vä phe hä mät khi hä chäa näm đäc chính quyän. Nhäng mät khi đã näm đäc quyän läi läp täc hä trở thành sät máu và tàn nhän”. Ông tóm tät tình hình täi Việt Nam hiän nay, “Gia đình ly tán, xã häi phân ly, ngay cä đäng cũng chia rä”.

Bây giä nhìn läi cuộc chiän Việt Nam, tôi chä cäm thäy buồn räu cho sängäy thä cäa mình khi tin räng cäng sän là nhäng ngäi cách mäng và xäng đäng đäc äng hä. Trên thäc tä, hä đã phän bäi nhân dân Việt Nam và làm thät väng các phong trào tiän bä trên toàn thä giäi.

Tôi nhän lãnh trách nhiäm vä nhäng thäm käch xäy ra cho đäng bào cäa tôi. Và nay tôi chä còn cách đóng vai nhân chäng cho sä thät này häu các ngäi đã täng äng hä Việt Cäng träc kia có thä cùng chia sä trách nhiäm với tôi.

Khi tôi còn trong tù, Mai Chí Thä, mät Uä viên Trung äng đäng, đã nói chuyän träc mät nhóm tù nhân chính trị chän läc. Ông ta đã nói với chúng tôi, “Hä Chí Minh có thä là mät quä đä, Nixon có thä là mät vĩ nhân. Ngäi Mä có thä có chính nghĩa, chúng ta có thä không có chính nghĩa. Nhäng chúng ta đã chiän thäng và ngäi Mä đã bä đánh bäi bäi vì chúng ta đã thuyät phäc đäc ngäi dân räng Hä Chí Minh là mät vĩ nhân, Nixon là mät tên sát nhân và ngäi Mä là nhäng kä xâm läc”. Ông ta đã kät luận, “Yäu tächät là làm thä nào kiäm soát ngäi dân và ý täng cäa hä. Chä có chä nghĩa Mác Lê mäi có thä làm đäc nhä väy. Không ai trong các anh đã täng bịät đän mät sä kháng cä nào đäi với chä đäc cäng sän, bäi väy không nên nghĩ đän đäu đó näa. Hãy quên chuyän đó đä? Giäa các anh - nhäng nhà trí thäc äu tú - và tôi, tôi đã nói với các anh sä thät”.

Và quä là ông ta đã nói sä thät. Tä năm 1978, khi cäng sän Việt Nam chiäm đóng Lào, xâm län Kampuchea và tän công Thailand, trong khi đó Liên Xô xâm läng Afghanistan. Trong mäi mät sä kiän đó, ngäi cäng sän vän tä phäc hoä chân dung cäa hä mät cách ly kä, là nhäng ngäi

Thơ n th c cho Vi t Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To i

Thứ Bảy, 29 Tháng 8 Năm 2009 21:50

---

gi i phóng, ng i c u r i, ng i b o v ch ng l i các l c ng xâm lăng n c ngoài. Và trong m i s ki n, d lu n th gi i v n t ng đ i êm d u.

Nh ng Vi t Nam, ng i dân v n th ng nh c nhau, “Đ ng nghe nh ng gì c ng s n nói mà h y nhìn nh ng gì c ng s n làm”. M t trong nh ng ng i Nam Vi t Nam theo c ng s n, ông Nguy n Văn Tăng, b tù 15 năm d i th i Pháp, 8 năm d i th i Di m, 6 năm d i th i Thi u, và hi n nay v n còn đang n m tù, đã nói v i t i, “Mu n hi u ng i c ng s n, tr c nh t ph i s ng v i c ng s n”. Vào m t bu i chi u m a r i t i nhà tù Lê Văn Duy t, Sài Gòn, ông đã nói v i t i, “ c m c a t i b y gi không ph i là đ c th ra, không ph i là đ c g p l i gia đình. T i ch m đ c tr l i nhà tù c a Pháp 30 năm tr c”. Đó là gi c m c a m t ng i đàn ông 60 tu i đã gi i tr n tu i thanh xuân vào vi c ra vào nhà tù đ chi n đ u cho t do và đ c l p c a đ t n c. Gi này, có l ông đã ch t trong tù hay có th đã b nhà n c c a nhân dân hành quy t.

c m c a nhân dân Vi t Nam là m t cu c cách m ng th c s , h không mu n ch nghĩa c ng s n. M c đ đo l ng s chán ghét c ng s n là vi c hàng ngàn ng i đã t b s ràng bu c l ch s c a h v i đ t m . D i th i th c dân Pháp, tr i qua bao năm dài chi n tranh, ngay c trong th m c nh n n đ i năm 1945 có đ n 2 tri u ng i ch t đ i, ng i Vi t Nam v n không đành đ n r i b quê h ng, m nh đ t có m m ông cha. Các cu c đ xô ra đ t n n là b ng ch ng tr c ti p c a s kinh hoàng v i ch đ hi n nay. H y nghe l i m t ng i t n n khác, Nguy n Công Hoan, c u thành viên MT và là thành viên Qu c h i th ng nh t đ c b u năm 1976, “Ch đ hi n nay là ch đ phi nhân và áp b c nh t mà n c Vi t Nam t ng đ c bi t đ n”. Ông Hoan tr n thoát b ng thuy n vào năm 1977, sau khi t b ch c v c a ông trong Qu c h i c ng s n. “Qu c h i”, ông tuyên b , “là m t bù nhìn, các thành viên đ ch bi t nói đ , không bao gi bi t nói không”.

Gi a các thuy n nhân s ng sót, bao g m c nh ng ng i b h i t c h m hi p và nh ng ng i ch u nhi u c c nh c trong các tr i t n n, không h có ng i nào h i ti c đã tìm cách tr n kh i ch đ hi n nay. T i tuy t đ i tin r ng s th t v Vi t Nam s đ n đ n hi n rõ. Nó có s n cho nh ng ai mu n tìm hi u v nó. Nh Solzhenitsyn đã t ng nói, “S th t cũng n ng n nh là th gi i v y”. Và Vi t Nam là m t bài h c v s th t.

Ng u n:

A Lament for Vietnam, The New York Times, March 29, 1981
